

Aktionsgrupp vägrar lämna hotat badhus

Kampen om Aspuddsbadet hårdnar sedan Stockholms kommun förra onsdagen bröt sig in i byggnaden för att beslagta badhusets klordunkar. Sedan drygt en vecka tillbaka bor därför fem personer, däribland barn, på badet.

Bakgrunden till okupationen är en långdragen konflikt mellan Aspuddens badhusförening och Idrottsnämnden i Stockholms stad. I mitten av september röstade politikerna i nämnden för en rivning av det gamla badhuset för att, som de menar, ge plats åt en ny förskola då en upprustning av badet skulle bli alltför kostsam. Men badhusföreningen som tog över driften från Stockholms stad 1987 motsätter sig beslutet. Sedan den 28 september ockuperar därför aktionsgruppen Rädda Aspuddsbadet byggnaden för att förhindra en rivning.

– Det är obegripligt att stänga ned något som så många människor blir glada av och som kommer så många olika människor till del, barn som vuxna, säger Malin Khoso från Rädda Aspuddsbadet till Arbetaren Zenit.

Hon fortsätter att berätta om en 92-årig kvinna som bor i när-

heten av badet och som med sin rollator brukade promenera till badet för att en gång i veckan vara med på gympa i det 32-gradiga vattnet. Malin Khoso berättar också om de avsatta tiderna i badet för babysim, sjukgymnastik, vattengympa för överviktiga, tider för kvinnor som vill bada utan män, samt om hur det på kvällstid är öppet för samtliga invånare.

I ETT BREV TILL badhusföreningen i förra veckan låter idrottsborgarrådet Madeleine Sjöstedt, FP, genom sin sekreterare Teodor Koistinen meddela att det i avtalet mellan staden och badhusföreningen tydligt framgår att det är badhusföreningen som är ansvarig för att all nödvändig upprustning och underhåll görs, men att badhusföreningen sedan flera år inte har uppfyllt sitt åtagande.

– Det stämmer inte och döljer idrottsförvaltningens eget ansvar i det hela. När föreningen tog över badet från förvaltningen för drygt 20 år sedan var det inte precis ett glänsande och perfekt fungerande bad. Det var i ett bedrövligt skick. Föreningen började med att täta bassängen som läckte 300 liter vatten om dagen, byta brännare till gaspannan och isolera taket,

allt innan någon verksamhet kunde startas, säger Ola Schubert som är en av talespersonerna för aktionsgruppen Rädda Aspuddsbadet.

– Enligt paragraf 14 i vårt kontrakt står det uttryckligen att det är förvaltningen som är ytterst ansvarig för att byggnaden ska vara i gott skick. Varför har man från förvaltningens sida inte ombesörjt fastigheten om nu badhusföreningen har misskött sig? Antagligen för att idrottsförvaltningen inte har skickat en enda inspektör under de 20 år som föreningen drivit badet. Det vet vi eftersom det finns inte några protokoll. Men det största beviset på att staden inte har brytt sig om badet är fastighetens skick idag, säger Ola Schubert.

Badhusföreningen vänder sig också mot att idrottsnämnden, sedan de i maj 2007 klagade på att badet måste läggas ned, ignorerat de förslag och argument som föreningen har presenterat inklusive kalkyler på vad det skulle kosta om föreningen själva ansvarade för renoveringen.

Men Åke Roxberger, handläggare på idrottsnämnden, är kritisk till badhusföreningens agerande.

– Det är tråkigt att badhusför-

eningen inte respekterar den demokratiska ordningen i staden, vårt beslut är ett demokratiskt, tagna av våra kommunpolitiker. Vi har tagit med deras kalkyler av vad en eventuell renovering skulle kosta, men vi har ändå genom demokratiska beslut röstat för en rivning, säger han.

Men den demokratisynen delar inte Ola Schubert.

– Visst, det är ett beslut av politiker som är valda demokratiskt, men de agerar inte demokratiskt, eftersom de har valt att inte tala med de människor i kommunen som det berör. Rivningen kommer heller inte ge plats åt en ny förskola med utökade dagisplatser, utan det är en gammal som de vill flytta hit, säger Ola Schubert.

BADHUSFÖRENINGEN HAR sedan i januari då badet stängdes fortsatt att bjuda in allmänheten till olika aktiviteter och kulturevenemang. Aspuddens badhus byggdes 1919 som en renlighetsinrättning för arbetarbefolkningen i den då nya kranförorten och är enligt Stockholms Stadsmuseum av särskilt kulturhistoriskt värde.